

عنوان مقاله:

اثر کاربرد خارجی تنظیم کننده های رشد گیاهی بر عملکرد کمی و کیفی دانه و سرعت تبادلات گازی رقم های مختلف گندم نان

محل انتشار:

فصلنامه علوم گیاهان زراعی ایران، دوره 54، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

راضیه تیموری - دانش آموخته کارشناسی ارشد زراعت، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

محسن سعیدی - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

سعید جلالی هنرمند - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

محمد اقبال قبادی - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

مختار قبادی - دانشیار، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

تنظیم کننده های رشد گیاهی از مهم ترین عوامل تنظیم کننده تولید محصولات زراعی می باشند. بنابراین به منظور بررسی اثر تنظیم کننده های رشد گیاهی بر صفات های فیزیولوژیک و عملکرد کمی و کیفی دانه گندم (*Triticum aestivum* L)، این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی کرمانشاه به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. فاکتور اول در ۱۰ سطح شامل ۱۰ رقم گندم نان (زارع، پارسی، سیوند، پیشتاز، بهار، آذر ۲، بزوستایا، گاسپارد، سیروان و مرو دشت) و فاکتور دوم در چهار سطح شامل محلول پاشی غلظت ۵۰ میکرومولار تنظیم کننده های رشد گیاهی سیتوکینین، اکسین، جیبرلیک اسید و عدم محلول پاشی (شاهد) در زمان متورم شدن غلاف سنبله و گلدهی بود. نتایج نشان دادند که اختلاف معنی داری بین رقم ها از نظر صفات های زراعی و فیزیولوژیک وجود داشت. رقم های سیوند و پارسی در این شرایط به ترتیب با ۱۱۴۷ و ۱۰۹۷ گرم در هکتار دارای بیشترین و رقم آذر ۲ با ۶۳۶ گرم در هکتار دارای کمترین عملکرد دانه، عملکرد زیست توده، شاخص برداشت، تعداد دانه در سنبله، وزن هزار دانه، وزن هکتولیت، سرعت فتوسنتز و محتوی کلروفیل a بودند. نتایج نشان دادند که کاربرد تنظیم کننده های رشد سبب افزایش معنی دار عملکرد دانه، عملکرد زیست توده، شاخص برداشت، وزن هزار دانه، سرعت فتوسنتز جاری، محتوی پروتئین های محلول برگ و درصد پروتئین دانه شد. در بین تنظیم کننده های رشد مورد بررسی، کاربرد غلظت ۵۰ میکرومولار سیتوکینین، بیشترین افزایش در سرعت فتوسنتزی گیاه (۴/۱۸ درصد) را موجب شد.

کلمات کلیدی:

اکسین، پروتئین دانه، جیبرلین، سیتوکینین، فتوسنتز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771299>

